

طبيعي زيرمي د سوکالی وسيله او که د جگړې لامل؟

۱

پيلامه:

تاريخي تجربو ثابته کړي، چې د بشري ټولني د مادي او معنوي ژوند بېلا بېلي برخي په يو ډول نه يو ډول له سياست سره اړه پيدا کوي. خو دا په دې مانا نه ده، چې سياست د ټولو پېښو ټاکونکی دی، بلکې د هغه تر څنگه اقتصادي، پوځي او په تيره بيا سوداگريزي اړيکي هم ټاکونکی رول لوبوي. يا په بله وينا، اقتصادي ودې د ځواک او شتمني تر منځ اړيکي داسي ټينگي کړي، چې اقتصادي وده او پوځي ځواک يو د بل مترادف شوي دي؛

په نړيواله کچه د ازاد بازار رامنځته کيدو، د مخکنيو اقتصادي پړاونو په پرتله بنسټيز توپيرونه رامنځته کړل، چې هغو نه يوازې د هيوادونو د ملي اقتصاد پر چارو، بلکې پر نړيوالو هغو ستر اغيز وکړ. د ازاد بازار د سيستم عقلانيت د اقتصادي کارنتيا او گټورتوب (کاراښي) په زياتوالي او د اقتصادي ودې په لوړوالي کې نغښتی دی. خو بايد يادونه وشي، چې ټولنو د تاريخ په اړدو کې د امنيت پر ارزښتونو لکه پوځي ځواک او ټولنيز ثبات هم ډير ټينگار کړی دی.

نو ځکه هيوادونه په تيره ستر هغه په دې ټينگار کوي، چې سياسي، اقتصادي او پوځي ځواک دې يو د بل په خدمت کې وي. له دا ډول اقتصادي او پوځي گډې همکارۍ څخه په گټې اخيستنې سره هيوادونو هڅه کړي، خپل ځواک ته پراختيا او ترلاسه شوی دريځ لا نور هم پياوړی او همدارنگه خپل سيالان کمزوري او يا د هغو له نوو څخه مخنيوي وکړي. دې موخي ته د رسيدو لپاره دولتونه، د بشري ټولني د سياسي واحد په توگه پلان ته، چې دوي په هغه کې خپلې بنسټيزې پټې غوښتنې طرحه کوي، اړتيا لري. د نورو تر څنگ د دولت د پلان تر ټولو مهم فکتورونه دا دي، چې:

- ۱ - واقعيت تنظيم او د هغه د پلي کولو لپاره د عمل په ډگر کې هڅه وکړي؛
- ۲ - د شته (موجودو) بنسټونو (پيدو) تر منځه اړيکي درک کړي؛
- ۳ - راتلونکي پرمختياوي اټکل او که شوني وي د هغو په اړه وړاندوينه وکړي؛
- ۴ - څه چې مهم او با ارزښته دي، هغه له بي ارزښتو هغو څخه توپير کړي شي؛
- ۵ - دا ومومي، چې دولت [مور] خپلو موخو ته د رسيدو لپاره کومه لاره غوره کړی (وگورئ):

(Huntington, Samuel P. ۲۰۰۲, S. ۳۳).

ځکه په روانه پېړۍ کې د دولتونو ملي گټې او د دوي ترمنځ شخړې، کرکيچونه او ان جگړې، د تيري هغې په پرتله، په زياتيدونکي توگه د جيوستراتيژيکو او جيواکنوميکو معيارونو تر اغيز لاندې دي. له همدې امله د يوې ريالستي ارزونې لپاره اړينه بريښي، چې د دولتونو په تيره د سترو هغو کره وړه، د ټولني د سياسي واحد په توگه د پورتنيو فکتورونو، تر ټولو دمخه د درې وروستيو هغو، پر بنسټ وڅيړل شي. ځکه دولتونه "پوځونه لري، ديپلوماتيکي چارې پرمخ بيايي، د تړونونو په اړه خبرې اترې تر سره کوي، نړيوال سازمانونه تر خپل کنترول لاندې او تر يوه ځايه پورې توليد او سوداگري په خپل واک کې لري او د هغو چارې تر سره کوي" (Huntington, Samuel P. ۲۰۰۲, S. ۳۸).

خو د اوسنيو نړيوالو شرايطو په پام کې نيولو سره دا پوښتنه رامنځته کېږي، چې په ريښتيا هم دولتونه پر هر څه واکمن دي؟ او که نړيوالې چارې د څو مليتي کنسرنو د ناڅرگند لاس له خوا تر سره کېږي؟ او يا دا چې له هغو څخه لا لور ناڅرگند ځواک، کره وړه تر سره کوي؟ همدې موضوع ته په نغوټې سره الماني ځانگيز پوه، توماس هانکه Thomas Hanke څومره ښه ويلي دي: "څو مليتي کنسرنو د ولسواکۍ له لارې ټاکل شوي حکومتونه په خپلو لاسپوڅو تبدولي او چاپيريال ساتنه او کارکړي قوانين د نيري زماني بوبولاې بولي. په لنډه توگه: د څو مليتي کنسرنو واکمني د ملي حاکميت ځای ترلاسه کوي" (Hans, Kronberger, ۱۹۹۸, S. ۲۰).

که څه هم د دغه خيال پلي کيدل د عمل په ډگر کې گران بريښي، خو سره د هغه هم په دې سترگې نشو پټولي، چې څو مليتي کنسرنو د ناڅرگند ځواک په څير د دولتونو، په تيره د سترو هغو د سياسي - اقتصادي کرنازو د طرحې او پلي کولو په برخه کې ټاکونکی رول لوبوي او دغه اغيز په تيره په اقتصادي برخه کې په روښانه توگه تر سترگو کېږي. ځکه د بېلا بېلو ځانگو کنسرنو نه يوازې دا چې د خپلو توليداتو لپاره د لگښت کونکو (بازارونو) په لټه کې دي، بلکې

دپاڼو شميره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آونلاين تاسو په درنښت همکارۍ ته راوبلي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادښت: دلېکنې د ليکنيزې بڼې يازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولۍ

دوی د تولید لپاره د نورو ترڅنگ په تیره اومه توکو ته، چې بنسټیز هغه یې له طبیعي زیرمو ترلاسه کېږي، اړینه اړتیا لري.

باید یادونه وشي، چې د بشري ټولني د ټولنیزو - اقتصادي پرمختیاوو سره سم ځیني کشف شوي طبیعي اومه توکي کله د ارزښت وړ او کله هم هغوي خپل ارزښت له لاسه ورکړي. خو په هغو کې ځیني داسي توکي هم شته، چې د بشري ټولني د تکامل د هر پړاو په بهیر کې، نه یوازې خپل ارزښت له لاسه نه دی ورکړی، بلکې د هغو د پیژندل شوو زیرمو په کمښت سره د ستراتیژیکو توکو په نامه نومول شوي او ارزښت یې لا نور هم لوړ شوی دی. دغه توکي د نورو تر څنگ سره او سپین زر، مس، اوسپنه، کلمبیوم، نکل، قلعي، پلوتونیوم، تانتالوم، تیتانیوم، نیوبیوم Niobium، لیټیوم Lithium، ... او داسې نور دي. په دغو کاني توکو کې یورانیم او تر ټولو دمخه هایدروکاربني زیرمي لکه گاز او نیل هم راځي، چې د هیوادونو په تیره د سترو صنعتي هغو د اقتصاد او ټولني لپاره ژوندیز توکي بلل شوي او د دوي د اقتصادي خوځښت (محرك اقتصادي) بنسټیز لامل ګڼل کېږي (وګورئ: بهاند، شریف، ۲۰۰۷).

که څه هم د هایدروکاربني انرژي معاصر تاریخ د نولسمې پېړۍ له دوهمې نیمايي څخه وروسته پیل شوی دی، خو له تاریخي پلوه دغه توکي له میلاد څخه ۳۰۰۰ کاله مخکې هم خلکو پیژنده، چې د تر ټولو د نامتو زیرمو پریوت (موقعیت) یې بابل (اوسني بغداد) ته نږدې د فرات د سیند تر څنګ په حیت Hit کې و. په همدې اړه د یونان نامتو تاریخ پوه، دېودور Diodor لیکي: "د بابل په هیواد کې د نه باور وړ معجزې تر سترګو کېږي، خو له هغو څخه هیڅ یوه هم، د دې ځای د طبیعي قیرو پرماني ته نه رسېږي" (Yergin, Daniel: ۱۹۹۱, S. ۲۶).

د بشر د تاریخ په دې پړاو کې دغه توکي ته، چا د ډبرې غوړی، چا هم د روبنایي سرچینه ویله او ځینو نورو بیا هغه د جادويي درملو په نامه یادول. په اوومه پېړۍ کې د بیزانس د امپراتورۍ وګړو هم د دښمن په تیره بیا د هغوي د بیړیو په وړاندې له "یوناني اور یا، oleum incendiarum" چې د تیلو او آهک یوه ګډوله (ترکیب) او د نمډل په ورسېدو سره به یې اور اخیست، ګټه ترلاسه کوله او د هغه فرمول د دولت له اسرارو څخه ګڼل کېده. د دغې امپراتورۍ لارښودو او پوځیانو به د خپلو سرتیرو د غشبو څوګې په دغو موادو لرلې او هغه به یې د لینډیو په مرسته لکه د لومړنیو لاسي بمونو په څیر د دښمن په لوري ګوزارول. دغه ګډوله د څو پېړیو لپاره تر باروتو ډیره وېره ونکې وسله ګڼل کېده (وګورئ، Yergin, Daniel: ۱۹۹۱, S. ۲۶).

خو په شلمه پېړۍ کې د تیلو د صنایعو په ودې او پراختیا سره، د نړۍ ماهیت په بنسټیزه توګه بدلون وموند او په تیره بیا دغو دري فکتورونو د تیلو تاریخ تر خپل اغیز لاندې راوست:

لومړی فکتور:

په مدرني بڼې سره د پانګې او سوداګرۍ وده او پراختیا. د نولسمې پېړۍ په وروستیو لسيزو کې تیل د سوداګرۍ او صنعت د یوې سترې برخې په توګه رامنځته شول؛

دوهم فکتور:

که څه هم تیل د کالیو (متاع) له جملې څخه ګڼل کېږي، خو هغه له ملی ستراتیژيو، نړیوال سیاست او ځواک سره نږدې تړاو او له هغو سره اوره په اوره په خوځښت کې دي. کله چې د لومړۍ نړیوالې جګړې په ډګرونو کې نفتي ماشینونو د اسونو او د ډبرو د سکارو د لوکوموتیفونو او ماشینونو ځای ونیوه، نو تیل د ملی ځواک د یوه عنصر په توګه رامنځته شول. همدارنګه تیلو د دوهمې نړیوالې جګړې د بهیر او برخلیک په ټاکنې کې هم بنسټیز رول ولوباوه.

درېیم فکتور:

په نړیواله کچه د تیلو تاریخ دا روښانه کوي، چې څنګه زموږ نړۍ په یوې هایدرو کاربني ټولني بدله شوې ده او د انسان پیژندنې Anthropologen د ځانګیزو پوهانو په اصطلاح مور هم په یوه هایدروکاربن انسان بدل شوي یو. (وګورئ، Yergin, Daniel: ۱۹۹۱, S. ۱۱-۱۳).

د هایدروکاربني زیرمو ارزښت هغه وخت لا نور هم زیات شو، کله چې په نولسمې پېړۍ کې د بریتانیا د امپراتورۍ په وړاندې د المان او فرانسې دولتونه د سیالانو په توګه رامنځته شول. نو د سترې بریتانیا لپاره دا پوښتنه رامنځته شوه، چې په څه ډول سره باید د دغه جدی سیاسي او اقتصادي ګواښ په وړاندې مبارزه وکړي؟

هماغه وه، چې د سترې بریتانیا په سمندري ځواکونو کې لومړی لارډ، جان فیشر په ۱۸۸۲ کال کې د خپل هیواد د حکومت پاملرنه د تیلو ستراتیژیک ارزښت ته ورواړوله (وګورئ Hans, Kronberger, ۱۹۹۸, S. ۵۵)، چې د دوي د پوځي ځواک په تیره بیا د سمندري هغه د ماشینې وسایلو تنده پری ماته او دغه هیواد به وکولی شي، خپل برلاسی (هژموني) پر نړۍ او په تیره بیا پر سمندري لارو لکه د تیر په شاني خوندي کړي. په همدې باب چرچیل پارلمان ته په یوه پیام کې ولیکل: "که په دې بریالي نه شو، چې تیل په لاس راوړو، و به نشو کړي د بریتانیا د اقتصادي پایښت د ساتلو لپاره خوراکی توکي، مالوچ او ۱۰۰۱ نور اړین کالي ترلاسه کړو" (Daniel, Yergin, ۱۹۹۱, S. ۲۰۷-۲۰۸). دا چې د بریتانیا هیواد په خپله د تیلو له زیرمو بې برخې و، نو د هغو د همدې ستراتیژیک ارزښت له امله، د سترې بریتانیا ټولواک، اووم ادوار د د خپل هیواد څارګر سازمان ته دنده ور وسپارله، تر هغه ځایه چې شوني وي، تیل لرونکي سیمې په کوټه او ان هغه تر خپلې ولکې لاندې راولي، چې د هغو په مرسته بریتانیا وکولی شي خپل امنیت او په تیره سمندري برتری وساتلی شي. د چیرچل په وینا: "زموږ د ولس او امپراتورۍ برخلیک، ټوله نیکمرغي او شتمني، چې د

څو پېړيو په ترڅ کې مو په سرښندنې او بری سره تر لاسه کړې ده، په سمندري برترې پورې اړه لري، که نه نو هغه ټول به له منځه لاړ شي" (Daniel, Yergin, ۱۹۹۱, S. ۱۹۹).

نور هيوادونه لکه المان او فرانسه هم د تیلو په ارزښت پوه وو. په تیره د المان دولت په پام کې لرله، چې د برلین - بغداد د اورگادې د پټلې په جوړولو سره، له یوڅخا د منځنۍ ختیځ د تیلو زېرمو ته، چې د عثماني امپراتورې تر ولکې لاندې وې، ځان ورنږدې کړی او له بلې خوا د سمندري لارو په ارزښت کې کموالي رامنځته او په دې توگه د بریتانیا گټې هم له گواښ سره مخامخ او خپلې راتلونکې موخې تر لاسه کړې. هانز گرونبرگر په همدې اړه لیکي: د برلین - بغداد د اورگادې د پټلې په جوړولو سره به " الماني سرتیرو، بریتانوي گټو ته په مصر او د سویز په کانال کې ځان ډیر ورنږدې کړي وای. بیا کیدای شوای دوي، د هند په لوري ډیره مهمه ارتباطی لاره تر خپل یرغل لاندې نیولې وای" (Hans, Kronberger, ۱۹۹۸, S. ۵۵).

سر بیره پر بریتانوي او الماني سیاستوالو، د فرانسې پخوانی سناتور او د صنایعو د چارو وزیر، هنری برنژر Henri Berenger په ۱۹۲۰ کال کې د تیلو دغه ارزښت ته په نغوټې سره ویلی و: " هر څوک چې نفت په خپل واک کې لري، هغه پر نړۍ واکمن کیدای شي. ... ځکه هغه به د ډیزلو په مرسته په سمندرونو واکمن وي. د کروزیڼ په مرسته په هوا او وچه به د بنزینو او د خاورو د تیلو په مرسته تر خپلې ولکې لاندې لري. سر بیره پر دې بنایي د هغې عالی شتمني په مرسته، چې له تیلو تر لاسه او ورته تر ټولو زیاته غوښتنه (تقاضا) شته او تر سرورزو بارزښته ده، په خپلو همنوعانو باندې له اقتصادي پلوه [هم] واکمن وي" (Massarrat, Mohssen, ۲۰۰۲, S. ۲). دا په دې مانا چې له نولسمې پېړۍ راپدېخوا د تیلو او گازو د زېرمو تر ولکې لاندې راوستل او د هغو ساتنه (حراست) د جگړو بنسټیزه موخه وگرځیده او په عین وخت کې تیل د جگړې د پرمخ بیولو په ځواک هم بدل شول. یا په بله وینا د جگړو تجربو ټولو مسؤلو سیاستوالو، اقتصادي لارښودو او پوځي مشرانو ته په ډاگه کړه، چې راتلونکې وسله والې شخړې او جگړې به د تیلو له پوره اندازه زېرمو او د هغو له پر له پسي پوره کولو پرته نه شي گټل کیدای.

اخځای:

- ۱- Huntington, Samuel P.: Kampf der Kulturen, Die Neugestaltung der Weltpolitik im ۲۱. Jahrhundert, ۴. Auflage, München, ۲۰۰۲
- ۲-Yergin, Daniel: Der Preis. Die Jagd nach Öl, Gold und Macht, Frankfurt am Main, ۱۹۹۱
- ۳- Kronberger, Hans: Blut für Öl. Der Kampf um die Ressourcen, Wien, ۱۹۹۸
- ۴- Massarrat, Mohssen: Der ۱۱. September und der Afghanistan-Konflikt im Kontext der US-Ölinteressen und Geostrategie, ۲۰۰۲
- ۵ - بهاند، شریف: بریتانیا: د طبیعي زېرمو په باب زړې نوې ستراتیژي، ۲۰۰۷، وگورئ په:

http://www.afghan-german.de/upload/Tahlilha_PDF/bahand_britania.pdf